

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 noiembrie 2016 și a sentinței Judecătoriei Cantemir din 30 mai 2016, declarat de către inculpatul **Carp Vitalii Xxxxx**, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat s. Xxxxxxx r-nul Xxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 18.02.2016-30.05.2016
2. instanța de apel: 04.07.2016-01.11.2016
3. instanța de recurs: 25.01.2017 - 15.03.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 30 mai 2016, Carp Vitalii Xxxxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 179 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare;
- art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, fără amendă.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă 5 ani 6 luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de Carp Natalia a fost admisă parțial și s-a încasat de la Carp Vitalii în beneficiul părții vătămate suma de 4.000 lei întru repararea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, 6.000 lei cu titlu de daune morale și 2.000 lei cheltuieli de asistență juridică, iar în total 12.000 lei. A fost încasat de la Carp V. în beneficiul SMLR Cantemir suma de 57 lei cheltuieli legate de efectuarea expertizei medico-legale în privința pătimatei Carp N.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că la data de 22 noiembrie 2015, în jurul orei 20.00, sub pretextul reglării unui conflict cu fosta lui soție Carp N., fără consimțământul ultimei, încălcându-i dreptul la inviolabilitatea domiciliului garantat prin art. 29 din Constituția Republicii Moldova, Carp V. a pătruns în mod ilegal în domiciliul acesteia, situat în s. Xxxxxxx, r-nul Xxxxxxx, unde, fiind conștient de caracterul ilegal al pătrunderii în domiciliul pătimatei, s-a aflat o perioadă de

timp, la cerințele ultimei de a părăsi ograda nu a reacționat și a inițiat conflict cu Carp N., cauzându-i ca urmare părții vătămate suferințe morale.

Tot el, la data de 22 noiembrie 2015, în jurul orei 20.00, aflându-se în ograda Nataliei Carp contrar voinței acesteia, aplicându-i violență, ce s-a manifestat prin doborârea ultimei la pământ, apucarea cu mâinile de gât și cauzarea unor vătămări corporale ușoare, în mod deschis i-a smuls de la gâtul acesteia lănișorul de aur cu medalion și cerceul din urechea stângă în valoare totală de 4.540 lei, cu care a plecat de la fața locului, cauzând părții vătămate pagubă materială în proporții considerabile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Carp V. au fost calificate *de drept* în baza art. 179 alin. (1) Cod penal – *pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei*, și în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și anume – *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie achitat de învinuirea adusă în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și să fie respinsă acțiunea civilă.

În motivarea apelului a invocat:

- în privința sa a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, prejudiciul material și moral este prea exagerat;

- vinovăția sa în privința sustragerii în mod deschis a lănișorului de aur nu a fost demonstrată, fiind îmbrâncit de fosta sa soție a căzut jos de pe motocicletă, iar fiind jos a găsit medalionul fără de lănișor;

- posibil lănișorul părții vătămate a căzut în circumstanțe necunoscute de către aceasta, iar prima instanță nu a ținut cont de declarațiile martorilor Ciobu Rodica, Lungu Nicolai și Lungu Vitalie, care fiind în relații de rudenie cu partea vătămată au depus declarații subiective, el fiind în imposibilitate de a demonstra contrariul;

- prima instanță greșit a concluzionat asupra faptului că, sub pretextul reglării unui conflict cu fosta soție s-a deplasat la aceasta;

- instanța s-a bazat pe prevederile art. 75 Cod penal, însă nu s-a ținut cont de motivele infracțiunii, nu s-a demonstrat motivul „sub pretextul reglării de conturi”;

- declarațiile părții vătămate Carp N. stârnesc suspiciuni de veridicitate și dovedesc intenția acesteia de răzbunare;

- prejudiciul material este exagerat, așa cum valoarea lănișorului nu este de 4.000 lei și prejudiciul moral estimat la suma de 6.000 lei este exagerat, ținând cont de faptul că, partea vătămată se face vinovată de destrămarea familiei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat și menținută sentința. A fost încasat de la Carp V. în beneficiul părții vătămate suma de 2.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor lui în baza art. 179 alin. (1), art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, se bazează pe cumulul de probe administrate, amplu analizate și just apreciate, și anume: declarațiile părții vătămate Carp N., martorilor Ciobu R., Lungu N., Lungu V. și materialele cauzei: raportul de constatare medico-legală nr. 238 din 23.11.2015 (f.d. 28); raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 158 „D” din 08.12.2015 (f.d. 28); procesul-verbal de examinare a web site-urilor din 08.12.2015 cu planșă fotografică (f.d. 37-39); procesul-verbal de percheziție din 11.12.2015 și planșă fotografică (f.d. 47-48); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.12.2015 și tabel fotografic (f.d. 80-84).

Instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul apelantului, precum că martorii acuzării Lungu Nicolai și Lungu Vitalie sunt rude a părții vătămate, deoarece potrivit materialelor dosarului martorii audiați în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată au fost preîntâmpinați de răspunderea penală pe care o poartă potrivit art. 312 Cod penal, pentru care fapt au semnat în procesul-verbal. Mai mult ca atât, la materialele cauzei lipsesc probe privind atragerea la răspundere penală a martorilor pentru depunerea de declarații false sau eronate false.

Ce ține de argumentul inculpatului, precum că ultimul nu a sustras de la partea vătămată lăncișorul de aur cu medalion, ci doar a găsit lângă poartă medalionul din aur, în timp ce a căzut de pe motocicletă, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, deoarece probele cercetate în instanță au dovedit faptul, că anume la domiciliul acestuia a fost ridicat medalionul, care a dispărut de la partea vătămată în aceleași circumstanțe cu lăncișorul din aur. Concomitent, potrivit declarațiilor inculpatului, ultimul recunoaște că medalionul se păstra la acesta, iar careva alte probe inculpatul nu a prezentat, prin care să infirme apariția la el a medalionului.

Cât privește critica inculpatului, precum că dânsul nu a sustras lăncișorul și medalionul de la gâtul părții vătămate, instanța de apel a menționat, că declarațiile date nu pot fi puse la baza sentinței de achitare, deoarece potrivit materialului probator, prima instanță a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele în care inculpatul a aplicat lovituri părții vătămate, ce se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală și în urma conflictului dintre aceștia ultimul a sustras lăncișorul și medalionul de la partea vătămată, fapt ce confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate. Iar argumentele acestuia, că a ridicat medalionul de la pământ, instanța de apel le consideră nesincere.

Cu referire la argumentul apelantului, precum că nu s-a demonstrat pretextul reglării de conturi, instanța de apel a reținut, că prima instanță a constatat probele care din punct de vedere a concludenței și pertinentei indică, că în acțiunile inculpatului sunt prezenți indicii constitutivi ai infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

În opinia instanței de apel, prima instanță în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o evaluare justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei,

utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, fiind corect stabilită starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, acțiunile inculpatului just fiind calificate în baza art. 179 alin. (1), art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

La individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de apel a indicat că prima instanță a ținut cont de faptul săvârșirii unei infracțiuni prin concurs, cu scopul de a obține profit, ținând cont de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, se caracterizează satisfăcător, totodată prin comportamentul său procesual, inculpatul nu a dovedit, că ar regreta comiterea faptelor ilegale, urmările prejudiciabile survenite ca rezultat al acțiunilor sale criminale, de faptul că, nu a întreprins acțiuni de recuperare a daunelor. La fel, prima instanță corect și în deplină măsură a ținut cont de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază și agravează răspunderea (nu au fost stabilite), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

De asemenea, instanța de apel a reținut, că prima instanță întemeiat a determinat caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate, caracterul și circumstanțele în care i-au fost cauzate aceste suferințe, respectiv adjudecarea în beneficiul acesteia a sumei bănești de 6.000 lei este pe măsură aducă compensare și satisfacție echitabilă, cât și prejudiciul material cauzat în mărime de 4.000 lei, ceea ce constituie valoarea lăntișorului sustras de la aceasta.

Instanța de apel a respins solicitarea părții apărării privind aplicarea în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, în privința inculpatului a prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016, deoarece normele legii enunțate se aplică condiționat și exclusiv persoanelor inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal, care sunt caracterizate pozitiv. La caz, instanța de apel a constatat că, pe parcursul examinării cauzei, inculpatul nu a manifestat o căință activă față de infracțiunea comisă, mai mult ca atât, prejudiciul material cauzat prin comiterea infracțiunii nu este recuperat.

Totodată, ținând cont de cererea privind încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel a reținut, că inculpatul urmează să-i recupereze părții vătămate și cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice, în ordine de apel, în cuantum de 2.000 lei, cheltuieli care sunt considerate reale, necesare și rezonabile.

6. Hotărârile instanțelor de fond sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acestora, deoarece nu a săvârșit infracțiunile incriminate.

În motivarea recursului autorul invocă:

- șezând pe motocicletă, partea vătămată a ieșit din ogradă îmbrâncindu-l, la care el a căzut jos, după care s-a ridicat cu tot cu motocicletă și s-a izbit în ea, astfel s-a întâmplat că a lovit-o și au venit Lungu V., Lungu N., Ciobu R. și i-au despărțit;

- în timp ce se îmbrânceau poate i s-a rupt lăntișorul părții vătămate, însă el nu a luat lăntișorul, dar în timp ce a ridicat motocicleta, aceasta nu avea un mâner și căutând mânerul a găsit un medalion;

- când a ajuns acasă partea vătămată l-a telefonat și i-a spus că i-a rupt lăntișorul care era la dânsa și întrebându-l de medalion, el i-a comunicat că este la el și când se vor întâlni o să îl transmită;

- în ședința de judecată au fost prezentați martori care sunt rude cu partea vătămată și au depus declarații subiective.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea prezentului recurs ca inadmisibil, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă analiza probelor administrate și examinate în ședința de judecată demonstrează concluzia instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (1) și art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ca fiind corectă și întemeiată, iar faptele inculpatului întrunesc elementele infracțiunilor menționate. Totodată, motivele invocate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizie.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține, că de către recurent nu s-a invocat nici un temei de casare prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul acestuia se statuează că inculpatul pledează nevinovat, temei ce se încadrează în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *„hotărârile instanței de apel poate fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.”*

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că nu a săvârșit infracțiunile imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor, iar la adoptarea soluției de respingere, ca nefondat, a apelului declarat de inculpat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă, întemeiată, argumentând-o prin faptul, că din declarațiile părții vătămate, a martorilor și din probele materiale prezentate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunilor de violare de domiciliu și jaf, probe care sânt descrise amănunțit în hotărârea judecătorească (f.d. 193-204).

La fel, instanța de recurs atestă, că inculpatul a atacat cu apel hotărârea primei instanțe, doar în partea în care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și în partea acțiunii civile, necontestând sentința în partea recunoașterii acestuia vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, prin urmare, având în vedere prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că *temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs, doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel*, Colegiul penal statuează, că dezacordul inculpatului cu faptul comiterii infracțiunii de violare de domiciliu, nu poate constitui obiect de discuție în instanța de recurs și îl respinge ca neîntemeiat.

Instanța de recurs relevă, că argumentele inculpatului invocate în recurs, referitor la nevinovăția sa în comiterea infracțiunii de jaf, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că nu a sustras de la partea vătămată lănișorul de aur cu medalion, ci doar a găsit lângă poartă medalionul de aur, în timp ce a căzut de pe motocicletă. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă, că faptul comiterii infracțiunii de jaf, anume de către inculpat se combate prin probele cercetate și verificate de instanțele de fond și anume:

- declarațiile părții vătămate Carp N., care a relatat că Carp V. a venit după ea în ogradă, a apucat-o de gât, a trântit-o jos și în acel moment i-a smuls lănișorul cu medalion, i-a rămas doar 2 cm de lănișor agățat în bluză, tot atunci i-a smuls din ureche și cerceul, deoarece urechea era murdară de sânge, la cădere ea s-a lovit, Carp V. o ținea strâns de gât, simțea că se sufoca, atunci a intervenit Lungu D.;

- declarațiile martorului Ciobu R., care a declarat, că Carp V. a intrat în ogradă după Carp N., a trântit-o jos, i-a smuls lănișorul de la gât și cerceul din ureche, între ei a intervenit Lungu D. care i-a despărțit;

- declarațiile martorului Lungu N., conform căruia aproximativ la 1-2 metri de la poartă, în ogradă i-a văzut pe Carp N. și Carp V. care se întindeau și i-a despărțit;

- declarațiile martorului Lungu V. care a menționat, că Carp N. a ieșit afară a luat copilul și a intrat în ogradă, iar în urma ei a venit și Carp V. care a trântit-o jos, a apucat-o de gât, i-a luat lăntișorul de la gât și un cercel. După incidentul dat, Carp N., avea vânătași la gât;

- raportul de constatare medico-legală nr. 238 din 23.11.2015, din care rezultă că la Carp N. au fost depistate vătămări corporale ușoare;

- procesul-verbal de percheziție din 11.12.2015 și planșă fotografică, conform căruia fiind efectuată percheziția la domiciliul lui Carp V. în s. XXXXXXX r-nul XXXXXXX, de la ultimul a fost ridicat un medalion în formă de romb, cu un inel în partea de sus.

Instanța de recurs conchide, că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct la Carp V. că a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Tot astfel, pentru stabilirea nepertinenței criticii sus menționate, Colegiul penal are în vedere și argumentul suplimentar expus de instanța de apel prin decizia recurată, în sensul că potrivit materialului probator, prima instanță a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele în care inculpatul a aplicat lovituri părții vătămate ce se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală și în urma conflictului dintre aceștia, ultimul a sustras lăntișorul și medalionul de la partea vătămată, fapt ce confirmă *vinovăția sub formă de intenție directă* a inculpatului, de asemenea și *scopul acestuia de cupiditate*, deoarece din declarațiile părții vătămate și a martorilor Ciobu R., Lungu V. rezultă, că Carp V. cerea bani de la Carp N., ulterior a trântit-o jos și i-a smuls lăntișorul de la gât, și cerceul de la ureche, din care considerent instanța de recurs respinge și argumentul inculpatului, precum că în timp ce se îmbrănceau poate i s-a rupt lăntișorul părții vătămate, însă el nu a luat lăntișorul.

Totodată, Colegiul penal consideră justă și concluzia instanței de apel, precum că probele cercetate în instanță au dovedit faptul, că anume la domiciliul inculpatului a fost ridicat medalionul, care a dispărut de la partea vătămată în aceleași circumstanțe cu lăntișorul de aur, concomitent potrivit declarațiilor inculpatului, ultimul recunoaște că medalionul se păstra la acesta, iar alte probe inculpatul nu a prezentat, prin care să infirme apariția la el a medalionului.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursul inculpatului prin care menționează că în ședința de judecată au fost prezentați martori care sunt rude cu partea vătămată și au depus declarații subiective, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 201 în decizia atacată se motivează corespunzător că potrivit materialelor dosarului martorii audiați în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată au fost preîntâmpinați de răspunderea penală pe care o poartă potrivit art. 312 Cod penal, pentru care fapt au semnat procesul-verbal.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunilor imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1), art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și în cele din urmă

temeiul pentru recurs semnalat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 noiembrie 2016, declarat de către inculpatul **Carp Vitalii XXXXXX**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 12 aprilie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie